

Писмото пріель преподобныйтъ наедно съ овоціята, а златото върналь назадъ съ слѣдующыйтъ отговоръ :

“Благочестивомъ и самодержцѣ болгарскаго скиптра царю Петръ, оубогій Іоаннъ. Прощеніе твое все исполнити невозможно намъ есѣ : обаче въры ради твоея и оусердіа, въ иже намъ ключимыхъ исполняемъ оуже, и постническіа оубо снѣди пріемлю, злато же твое самъ имѣй : зѣло бо вредатъ таковаа иночествующихъ, наипаче же въ пѣстыхъ и нестѣшныхъ мѣстѣхъ пребывающихъ. Но что бо и потребуетъ тѣхъ той, иже хлѣба въ сытость никогдаже пріемлай, ниже самыя воды въ погашеніе жажды. Намъ бо еже жити Христосъ, и еже оумрети пріобрѣтеніе.,

“Твоей оубо державѣ, и таковымъ сіа ключима сѣть. Обаче ниже ты, діадимю обложенный долженъ еси въ сихъ оуслаждашиа : речено бо естъ, богатство аще течетъ не прилагаете сердца. Иже бо и писано, держава царю богатство, но бо орѣжіа, и воинства то истоциавати, а не на своя сласти, ко оубогимъ же паче и нышымъ, къ нагимъ и безкровнымъ. Тѣмже аще хоцеша съ земнымъ и небесное наслѣдо-

“Къмъ благочестивыя и самодержавныя на Българскыи-тъ скиптръ царя Петра, убогий Іоанъ. Прощеніе-то ти всичко да изпълнимъ не е полезно намъ ; обаче ради твоеята въра и усердіето ти колко-то за потребнытъ намъ изпълнявами вече и постническото ядѣніе пріемамъ, а злато-то си самъ си имай : понеже такыва работи много повреждаватъ иноцы-тъ, а най повече на тіа които живѣятъ пусты-тъ и неутѣшими мѣста. Каква потреба е тѣа на тіа, които хлѣбъ въ ситость никоги не ядатъ, нито самата вода за да погасятъ жаждата си, защото нашій-тъ животъ е Христосъ и да умрѣмъ е пріобрѣтеніе.,

“А на твоята държава и на такыва тіа са потребни, обаче нито ты който си украсенъ съ царскый венець си длъженъ да ся наслаждавашъ съ тіа : понеже е рѣченно ; Богатство ако и да ти тече недѣй си прилѣпя сърдце-то на него. Ако и да е писано че държава-та е богатство на Царь-тъ, нъ въ оръжіе и въ воинство да ги иждивява, а не на своитѣ сласти и най паче къмъ сыромасы-тъ и бѣдны-тъ, къмъ голы-тъ и без-